

***Brassia allenii* L.O. Williams ex C. Schweinf., Bot. Mus. Leaflet 13: 145 (1948).**

Synoniem

Ada allenii (L.O. Williams ex Schweinfurth) N.H. Williams, Brittonia 24: 104 (1972).

Vindplaats

Brassia allenii is ten onrechte vast verbonden met Panama omdat hij ook in NW. Colombia en Honduras voorkomt.

Hij wordt over het algemeen gevonden in gematigde tot koele nevelwouden, zeer vochtig. De planten groeien daar epifytisch op de Atlantische, oostelijke hellingen en op een hoogte van 400 - 1000 meter

Beschrijving

Wie andere *Brassia*'s (Ada's) kweekt, komt al snel tot de ontdekking dat deze een buitenbeentje is en zeker als hij niet in bloei staat (zie; Verwisselingsmogelijkheden). Er kan nauwelijks een bulbe onderscheiden worden. De bladeren staan waaivormig, ze zijn langwerpig, lancetvormig, 15-40 cm lang en 2-5 cm breed en op een scheut kunnen wel 8 tot 12 bladeren zitten. De bloemtak blijft tussen de bladeren, is 15-30 cm lang en geeft 8 tot 15 bloemen. Het bloemsteeltje is zeer kort en wordt eigenlijk ingepakt door de bloemtak. De bloemen zijn 6 tot 12 cm groot en geuren zwak.

Verwisselingsmogelijkheden

Wanneer de plant niet bloeit is hij nauwelijks van *Huntleya meleagris* of *Huntleya fasciata* te onderscheiden. Hij lijkt uiterlijk sterk op *Brassia keiliana*, maar de bloemen hebben een andere kleur en opvallend aan *Brassia allenii* zijn de petalen die sterk naar elkaar toe gebogen zijn.

Cultuur

Brassia allenii is een plant voor de gematigde kas of de warme kant van de koude kas, op een beschaduwde plek. Vanwege het formaat van de plant komt vooral een pot in aanmerking, maar als u de ruimte heeft en voor een goede luchtvochtigheid kunt zorgen, staat hij prachtig op een blok. Door zijn waaivorm is hij erg decoratief.

Een zeer goed doorlatend mengsel is noodzakelijk en bovendien moet de plant stevig in de pot gezet worden: een plant die los staat, wortelt slecht. Bark met toevoeging van beukenblad blijft het mengsel. Wat goede sfagnum blijft noodzakelijk, de hoeveelheid is afhankelijk van de meer of mindere ruime hand van gieten. Geen rusttijd, het hele jaar door aan de groei houden, hoewel die groei in de winter op een wat lager pitje komt te staan maar de plant mag niet volledig uitdrogen. Nat in de nacht is funest, vandaar dat goede luchtcirculatie noodzaak is. Luchtvochtigheid 50 -70%. Regelmatig verpotten waarbij de plant ook gedeeld kan worden. Twee bulben zijn voldoende om de plant weer aan de groei te krijgen. Dat delen en verpotten moet na de bloei in de herfst en pas als de laatst ontwikkelde scheut volwassen is. Regelmatig bladbemesting.

Bloeitijd

De bloemen blijven 10 tot 14 dagen. Geen snijbloem.

Wetenswaardigheden

De soort werd in 1948 door Charles Schweinfurth beschreven. Vroeger was de plant al door L.O. Williams als aparte soort herkend en benoemd, doch nooit geldig beschreven. Deze soort behoort

tot de door John Lindley in 1854 beschreven sectie *Glumacea*. Daar behoren ook de soorten *B. glumacea* Lindl, *B. elegantula* Rchb.f., *B. keiliana* Rchb.f. ex Ldl., en *B. chlorops* Endres & Rchb.f. bij. Alle soorten van de sectie *Glumacea* hebben kleine bulben die door de grote bladscheden volledig omhuld worden en onzichtbaar zijn. Bovendien zijn de bloeistengels relatief kort, met brede bracteeën en liggen verscholen in de bladeren.

Het geslacht *Brassia* is genoemd naar de botanisch tekenaar William Brass, die aan het eind van de 18de eeuw voor Sir Joseph Banks planten zocht.

De soortnaam *allenii* is afgeleid van de naam van de ontdekker, Paul H. Allen.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2018

Tekst: R. Jenny / A. Klaassen / L. Haanstra

Foto's: J. Lodewijk